N:o 2

15. I. 1931.

Aktivisti

HERÄÄ SUOMI!

Sanoista tekoihin!

Nuoriso ja isänmaa.

*

Ståhlbergin kunnia 600 mk.

*

Oy. Tanner & Ståhlberg.

*

Punaisten organisatio.

*

Muiluttajien kesäloma.

*

y.m ym.

Irtonumero 3 mk.

Terveisiä Siperiasta!
? 1917—1931 ?

1958:

Suomen nuorisolle.

Korkein laki maailmassa on isänmaan onni ja menestys. Isänmaa on teidän. Te olette Isänmaan.

Teiltä — te nuoret — isänmaa odottaa paljon. Se vaatii teiltä kaiken, mitä teillä on. Olkaa siis aina valmiit raskaimpiinkin uhrauksiin synnyinmaamme puolesta. Teidän — nuorten — harteilla lepää raskaana vastuu siitä, millä tavalla hoidatte esi-isäinne teille hankkiman itsenäisen isänmaanne asioita.

Nykyään lyödään taas arpaa isänmaamme kohtaloista ja tulevaisuudesta. Isänmaan petturit ja heidän kannattajansa, epäisänmaallisen laillisuuden palvojat, jotka omien itsekkäitten valta- y.m. etupyyteitten takia ovat heitä tukemaan liittyneet, uhkaavat tuhota kansamme itsenäisyyden ja sen tulevaisuuden.

Palauttakaa mieliinne vapaussotamme vuonna 1918 ja sitä seurannut aika aina Lapuan liikkeen syntyhetkeen saakka. Silloin näette kuinka raskain veriuhrein saavutettu isänmaan itsenäisyys ja vapaus, sen onni ja menestys, joutuvat mitä mielettömimmän puoluejuonittelun kohteeksi ja lehmäkaupoista riippuvaksi. Valtakuntamme ensimäiseksi presidentiksi valittiin sellainen henkilö, K. J. Ståhlberg, jonka ansiot isänmaan itsenäisyyden saavuttamisessa olivat vain negatiivista, kielteistä laatua, henkilö, joka oli mitä jyrkimmin vastustanut maamme itsenäisyyden ajatustakin sekä isänmaanpettureina vihannut ihailemiamme jääkäreitä, joille aina olemme kiitollisuuden velassa kansamme valtiollisesta vapaudesta.

Oli aivan selvää mitä tuleman piti, kun maamme päämieheksi tuli tällaisella isänmaallisuudella varustettu henkilö. Nyt alkoi isänmaanpettureille kultainen aika. Maan kavaltajille ja ennenkaikkea niiden johtohenkilöille, joille olisi kuulunut hirsipuu, myönnettiin oikein urakalla armahduksia armahduksien jälkeen sekä palautettin kaikki menetetyt kansalaisoikeudet takaisin, ilman, että nämä tunsivat tai edes myönsivät tehneensä pienintäkään rikosta isänmaatansa kohtaan. Kun taas isänmaan vapauden puolesta taistelleelle, jos tämä isänmaan eduksi oli tehnyt rikoksen ei myönnetty armoa. Onko tämä oikein, hyväksyttekö te nuoret tämän? Kaikesta tästä olikin seurauksena, että varsinkin lopulta maamme oppineisto ja määräävissä asemissa toimivat olivat menettämäisillään kaiken tajuntansa siitä, mikä on isänmaallista ja mikä epäisänmaallista, **niin että yleensä ruvettiin jo pitämään isänmaanpetturuutta, ellei vielä juuri ansiona, niin ainakin maailman pienimpänä ja luonnollisimpana rikoksena.** Eduskunnassa oli maankavaltajien puolue, joka sääti meille Moskovasta annettujen ohjeitten mukaisia lakeja ja oli päättämässä tärkeistä puolustusasioistamme heikontaakseen ja kavaltaakseen ne sitä hetkeä varten, jolloin isänmaankavaltajat yhdessä neuvostoryssän kanssa katsoivat ajan täytetyksi kansamme tuhoamiseksi. Hallituksessa istui sellainen oikeusministeri, joka ryssänmaalle paenneelle ja sieltä salaa maahan palanneelle maankavaltajien päähenkilölle antoi salaa ohjeita ja neuvoja pako y.m. maanpetosta helpoittavissa asioissa; oikeusministeri, joka on toiminut Suomen eduskunnan varapuhemiehenä vielä kesällä 1930, ja joka vielä tänä päivänäkin toimii Tampereen kaupungin pormestarinominaisuudessa lain ja oikeudenjakajana. Tämä oikeusministeri, joka korkeasta virka-asemastaan huolimatta, toimi isänmaan petturin suojelijana, on nimeltään Väinö Hakkila.

Mainitsemme vielä sen ennenkuulumattoman työmaaterrorin, jonka uhriksi joutui jokainen isänmaallinen työmies, joka oli uskaltanut taistella isänmaansa vapauden puolesta, ja mistä terrorista pitivät tarkan huolen isänmaan petturien omat, lakien suojassa ja turvassa toimivat tämän maan ja kansan tuhoamiseksi perustetut ammattiyhdistykset ja -järjestöt.

Nämä tosiasiat eivät tarvitse enempää; ne riittävät jo kyllin selvästi osoittamaan sen vaaran suuruuden, mikä uhkasi maatamme ja kansaamme.

Mutta kuten aina ennenkin, niin tapahtui nytkin, että meidät tästä kurjasta ja vaaranalaisesta tilanteesta pelasti kansan syvistä riveistä noussut joukko, joka ei ollut antanut sydämessään palavan isänmaanrakkauden sammua puoluentohimoihin, omien itsekkäitten etujen tavoitteluun ja veljeilyyn isänmaanpetturien kanssa. Tämä joukko on nyt herättänyt koko Suomen kansan isänmaallisen osan voimakkaaksi ja kaikki isänmaalle vahingolliset vastukset murtavaksi ja kukistavaksi Lapuan liikkeeksi.

Liittykää te nuoret kaikki Lapuan liikkeeseen turvaamaan ja suojelemaan isänmaatanne ja niitä saavutuksia, joita jo tämän isänmaallisen liikkeen avulla on saavutettu ja tullaan saavuttamaan. Meidän jokaisen on nyt muistettava, että toista kertaa emme enään jätä työtämme isänmaamme suuressa asiassa kesken. Se virhe tehtiin vuonna 1918; jolloin kansamme johtavien miesten ja politiikkojen isänmaallisiin käsitteisiin ja horjumattomaan sekä vilpittömään isänmaanrakkauteen ja rohkeuteen tinkimättömästi uskottiin. Mutta nyt on todelli-

suus selvääkin selvemmin osoittanut toista. Meidän tarvitsee vain mainita Tarton häpeä rauha ja sen yhteydessä tapahtunut meidän omistamamme Inon linnoituksen hävittäminen ja tuhoaminen perinpohjin: linnoituksen, joka oli yksi maailman parhaista, ja joka rakennettiin Venäjän vallan aikana vuosina 1911—1914 ranskalaisten ja englantilaisten parhaitten insinöörien johdolla sekä on tullut maksamaan noin 1 miljaardia ruplaa s.o. noin kolme miljaardia Suomen markkaa eli nykyisen rahan arvon ollessa noin 30 miljaardia Suomen markkaa, ja mistä linnoituksesta asiantuntijat ovat lausuneet, että Suomella ei ole koskaan rahaa niin paljon, että se voisi itselleen rakentaa tällaisen linnoituksen. Sen mahtavuutta kuvaa vielä sekin, että yksistään vain sen räjäyttäminen maksoi Suomen valtiolle toistamiljoonaa markkaa. Osoittavatko esim. nämä teot horjumatonta vilpitöntä isänmaanrakkautta ja -rohkeutta, jollaista kansa johtajiltaan on oikeutettu tinkimättömästi vaatimaan. Ei — kaukana siitä. Nämä ovat suuria kansallisia rikoksia kansaamme ja sen itsenäisyyttä kohtaan. Kehoitamme jokaista kansalaistamme ja ennenkaikkea teitä — te nuoret — tutustumaan näihin Suomen historian murheen lehtiin oppiaksenne varomaan, että silloin, kun te ohjaatte tämän maan asiota ja kohtaloita, ette salli enään rakkaalle isänmaallenne sellaisia tekoja tehtävän.

Erikoisesti teille opinteillä olevat ja opintielle tulevat nuoret tähdennämme velvollisuuttanne elää ja toimia Lapuan Liikkeen hengessä, sillä teillä täytyy olla syvä ja järkähtämätön isänmaan rakkaus joutuessanne kerran tämän maan ja kansan asioita hoitamaan ja johtamaan kyetäksenne täyttämään tehtävänne isänmaan kaikeksi onneksi ja menestykseksi.

Liittykää siis heti te nuoret — ylioppilaat, oppi- y.m. koululaiset sekä kaikki muut — yhdeksi murtumattomaksi rintamaksi Lapuan Liikkeen ympärille, sillä siten te samalla, kun ammennatte sydämiinne elämänne varrella kipeästi tarvittavaa puhdasta ja oikeata isänmaanrakkautta ja -henkeä, jo nytkin tänä isänmaalle tärkeänä ajankohtana vaikutatte aivan ratkaisevasti kansamme tulevaisuuteen ja siten myöskin osoitatte pitävänne pyhänä ja velvoittavana maamme sankarihaudoissa lepäävien nuorten veljiemme muistoa ja heidän isänmaamme vapauden alttarille antamaansa uhria.

Isänmaan ystävä.

MIKSI?

Mistä johtuu, että varsinkin Joulun alla ilmaantui kauppoihin kumitavaroita, kalosseja, päällyskenkiä, y.m., joista on veistetty pois leimat ja joita myydään "puolella hinnalla"? Ovatko k.o. kumituotteet venäläistä tavaraa? Jos ovat, onko myyjillä oikeus ostajille sanoa, että ne ovat suomalaista "leimaamatonta" tavaraa? Me käsitämme, että kysymyksessä on petos, johon viranomaisilla olisi syytä puuttua. Asiantuntijoilta odotamme vastauksia osoitteella: Aktivistin Toimitus, Lapua.

Mihin Lapuan Liike pyrkii?

T.k. 10 päivänä Tampereella pitämässä puheessaan Vihtori Kosola lausui:

Minulta voitanee kysyä, mihin Lapuan Liike sitten pyrkii?

Tyhjentävästi on minun siihen yhdessä puheessa mahdotonta vastata, mutta

hankkikaa itsellenne Aktivisti

ja Ajan Sana ja seuratkaa niitä niin huomaatte sen suunnan mitä Lapuan Liike tahtoo ajaa.

Haluan vain nyt tässä yhteydessä teille vakuuttaa, että Lapuan Liikkeen syvimpänä lähteenä on luja ja horjumaton isänmaan rakkaus. Lapuan Liike vaatii, että keinottelu isänmaan onnella ja sen kustannuksella kokeilu on lopetettava. Puolue-edut on syrjäytettävä isänmaan kokonaisuuden tieltä. Maamme itsenäisyys ja vapaus on turvattava niin, etteivät ulkoiset viholliset tai sisäiset maankavaltajat voi sitä tuhota ja saattaa turmioon. Kaikkien yhteiskuntamme eri kerroksien on saatava elämisen mahdollisuudet tässä maassa, kaikkien, jotka todella tahtovat työskennellä vilpittömin mielin yhteisen isänmaamme hyväksi.

Senvuoksi kutsuukin Lapuan Liike riveihinsä kaikkia maamme kansalaisia, naisia ja miehiä säätyyn ja arvoon katsomatta. Kukaan ei ole liian hyvä, eikä kukaan ole liian huono, kukaan ei ole liian rikas eikä kukaan liian köyhä, ei kukaan liian ylhäinen eikä kukaan liian alhainen.

Jokainen, jolle tämä maa on isänmaa, jokainen joka rakastaa tätä maata ja tahtoo sen onnen ja menestyksen hyväksi toimia on tervetullut joukkoomme. Me emme kysy kenenkään sivistysmäärää, emme säätyä, emme asemaa, emmekä kieltä.

Me kysymme vain isänmaallista mieltä ja halua.

Me vaadimme vain, että kaikessa työssä isänmaan puolesta on toimittava vilpittömin mielin. Ei ryhmäpyyteitten, eikä puolue-etujen saavuttamiseksi ja niiden puolesta, vaan isänmaan puolesta, sen hyväksi, sen onneksi ja sen menestykseksi.

Ja me vaadimme, että ne, jotka tähän työhön tulevat mukaan, ovat valmiit tekemään kaikkensa ja antamaan kaikkensa isänmaan puolesta. Henkensäkin — jos tarvitaan.

KUMPUJEN YÖSTÄ.

Aarno Karimo: Kumpujen yöstä II. Ristin alla. Teos kuvailee maamme historiaa kristinuskon saapumisesta ensimmäisen suomalaisen kirjan — aapisen — ilmestymiseen; värikkään ja kiintoisan, mutta monessa suhteessa hämärän **Suomen keskiajan.** Monet tiedemiehet ja asiantuntijat ovat antaneet apuaan osaa valmistettaessa.

Tämä osa sisältää 40 moniväriljäljennöstä tekijän maalauksista, 5 värillistä piirrosta ja toistasataa yksiväristä tekstiin liittyvää piirrosta. Toisen osan koko on sama kuin ensimmäisenkin ja paperi samoin erikoisvalmistetta. 365 suurta sivua. Hinta 125 mk., sid. **160 mk.**, puolinahkakans. 200 mk.

Surullinen rikostilastomme.

Olemmeko me todellakin Euroopan rikollisin kansa ja miksi? Tuo kysymys askarruttaa nykypäivinä jokaisen terveesti ja tasapuolisesti kansamme tulevaisuutta silmälläpitävän yksilön ajatuksia. Sanomalehtemme suorastaan hekumoivat sensatiouutisilla, ja että maamme ylittää ryöstöissä, tapoissa ja murhissa loistavasti jokaisen muun maan, joka meihin on suhteellisesti verrattavissa ,lienee tosiasia, jota ei parhaalla tahdollaankaan voi ummessa silmin sivuuttaa. Me olemme tavattoman halukkaat nimittämään yhteiskuntaamme eurooppalaisesti sivistyneeksi, mutta ikävä sanoa, sitä se on vain osittain.

Mikä, ja kutka ovat syypäät tähän asioitten tilaan? Maallikkona on tämän kirjoittaja vakuutettu siitä, että suurin syyllinen ehdottomasti on meikäläinen vasemmisto, joka suorastaan rikollisten ainesten suojaksi, kalastaakseen siltä taholta itselleen tanakan kannattajajoukon, laatii ja pyrkii säilyttämään lakeja, joitten merkitys on suorastaan negatiivista laatua. Olen viime aikoina sangen läheltä joutunut — ammattini vuoksi — seuraamaan eri yhteiskuntaluokkien moraalista tasoa korkeimman asteen sivistyneistöstä jätkään saakka. Huomioitteni tulos on surullinen. Moraalinen taso on nimenomaan niitten vuosien aikoina, jolloin oppi itäisen naapurimaamme yhteiskuntaelämän terveydestä on alkanut syöpyä yhä syvemmälle, vallaten itselleen enemmän tai vähemmän rehellismielisiä kannattajia radikaalisen nuorison sivistyneissäkin piireissä, painunut huimin askelin, jopa niin ,että lainkunnioittamista on alettu pitää suorastaan naurettavien sielujen ominaisuutena. Syytä tähän on sysissä jos sepissäkin. Laki, joka humaanisuuden nimissä antaa suojan parhaimmassa tapauksessa puolivaaralliselle rabulistille, pahimmassa petoeläimelle, vieroittaa yhteiskunnan jäsenet kuuliaisuudesta ja jakaa heidät kahteen leiriin, jotka kummatkin toimivat täysin irrallisesti. Rikollinen leiri, jonka sankari-ihanne, peto, jatkaa kannattajajoukon riemuitessa elämäntehtäväänsä vereksin voimin virkistävän rangaistusajan päätyttyä, kasvaa yhä ja muodostuu varmaan entäpikaa maan tuhoksi, jos asioitten annetaan yhä edelleenkin olla mädäntyneessä tilassa. "Rikollinen" leiri taas, se osa kansasta, jonka viimeaikaisista aikaansaannoksista ollaan niin monta eri mieltä, joka kuitenkin on sattumalta sanonut paljon painavan sanan, eikä toivottavasti viimeistänsä tässä maassa, on esimerkki siitä, että vanha suomalainen oikeustajunta on pysynyt pohjimmaltaan täysin muuttumattomana, ja että se on valmis "laittomuuteen" lain puolesta. Kansanliikkeen ansiosta on nyt muuan historiamme mustista lehdistä ainaiseksi valkaistu, mutta omasta mielestäni ei kansanliikkeen tehtävä ole läheskään lopussa. Yhteiskuntamme suurimmista mätäpaiseista on vasta yksi leikattu.

Olen ollut tilaisuudessa keskusteluihin muutamien nuorten ja arvostelukykyisiksi tunnettujen lakimiesten kanssa, ja suurimmalla osalla heistä on skeptillinen ellei suorastaan pessimistinen kanta rikostilastomme tulevaisuudesta. Internationaalisten oppien kyllästämät lainsäätäjät, joille politikoiva pinnalla uiskentelu on tullut elämäntehtäväksi, tahtovat alhaisten pyyteittensä vuoksi itsepintaisesti katsoa läpi sormien kaikkia niitä uudistuksia, joita mädännäisyyden syrjäyttämiseksi yhteiskunnan parasta tarkoittavien piirien taholla koetetaan saada läpi. He tahtovat ilman muuta rinnastaa suomalaisen kansanaineksen muihin eurooppalaisiin, vaikka eittämätön tosiseikka on, että meikäläinen luonne on aivan itsenäinen, monin verroin perinpohjaisempi niin oikeassa kuin väärässäkin. Heille on sangen mieluista vedota ulkovaltojen mielipiteisiin silloin, kun on kysymyksessä lain tehostaminen. Sana sivistysvaltio on heidän keppihevosensa. Se valjastetaan sangen usein humanismin päitsimiin ja lähdetään pyhään sotaan niitten marttyyrien puolesta, joitten vapaalla jalalla oleskelu on niin tärkeätä, kun yhteisen rintaman eheys vaatii joka ainoan Juudaan äänen. Havaintojeni perusteella voin sanoa, totuudesta vähimmässäkään määrin poikkeamatta, että edesmenneen kommunismimme vakavin selkänoja oli teollisuuslaitosten ja yleensä keskusten vaiheille pesiytynyt irtain, toimeton hylkiöjoukko, joka "aatteessa" näki vain ohjattoman hulikaanitulevaisuuden punaisen sarastuksen, jos mainitussa aatteessa nyt muuta saattoi olla nähtävissäkään. Ja tämän joukon kiireelle oli johto valmis sommittelemaan marttyyrigloorian. Törkeimmille edesottamuksille aatteen ulkopuolella ei tosin voitu ummistaa silmiä, mutta tästä kaikesta saatettiin sensijaan helposti langettaa syy yhteiskunnan niskoille, keino, jota menestyksellisesti oli viljelty kolmisen vuosikymmentä. Mutta siihen seikkaan, että ulkomaiset tapaintuomarit olisivat mahdollisesti saattaneet — ja saattaisivat — nähdä meidät epäedullisessa, vieläpä suorastaan naurettavassa valossa senvuoksi, ettei meillä kyetä laillisin keinoin hallitsemaan yhä hillittömämmäksi muuttuvaa rikollisuutta, siihen ei ole vasemmiston taholla koskaan haluttu kiinnittää huomiota. On saarnattu ja saarnataan valistuksesta, vaikka tuskin kukaan asianomaisista saarnamiehistä vakavasti uskoo sanojansa. Epäkohtaa yritetään parsimalla korjata. Suomalaisella itsepintaisuudella riiputaan kiinni n.k. vakaumuksessa, vaikka havaitaan sangen selvään, mitä katastroofia kohti ollaan kulkemassa.

On mielestäni jo ylihumaanista se, että meillä rakennetaan yhä enemmän ja enemmän valtion varoilla täysihoitoloita olennoille, jotka ovat valmiit törkeään rikokseen vain ollakseen tilaisuudessa pääsemään sellaisen asukkaaksi. Eikä liene muualla Euroopassa sivistysvaltiota, jossa maankavaltajat, vakoojat, saavat esteettömästi ottaa osaa lainlaadintaan, ja jossa vieraan vallan kätyriksi havaittua henkilöä kohdellaan kuin piispaa pappilassa. Tiedän tapauksen, jolloin ryssäläinen huvijahtilaivue on kokonaisen päivän saanut olla ilman asianomaisia papereita erään strateegisesti tärkeän ulkosaaremme

satamassa. Sen miehistö on saanut ilman esteitä liikuskella kojeineen läpi saaren, eikä viranomaisilla ole ollut mitään sitä vastaan. Vasta muutamien asiaa ihmettelevien kesäasukkaitten alettua painostaa seikkaa, ilmoitettiin siitä sotilasviranomaisille, minkä jälkeen kutsumattomat vieraat pidätettiin ja — vietiin mantereelle saunoittelemaan ja parturiin. Sitten he saivat mennä tietoinensa ilman muuta, ja minä luulen, että Bolshevikiassa oli sangen hauskaa senjälkeen. Miten vastakkaisessa tapauksessa olisi käynyt, siitä ei kannata mainitakaan. Tapaus Elfvengrén y.m:t ovat siitä iäti muistettavina esimerkkeinä. Mutta meidän yksinomaisena velvollisuutenamme sensijaan näyttää olevan kantaa korkealla humanismin lippua, kuten meidän kaikesta päättäen erinomaisissa muissakin asioissa välttämättömästi täytyy käydä edelläkävijämaasta, maksoi mitä maksoi. Ellemme tietäisi, miltä taholta ja millaisista vaikuttimista tällainen asiain tila on ollut seurauksena, olisimme varmaankin valmiit uskomaan, että lainsäädäntömme kokonaisuudessaan on uskottu suuruudenhullujen käsiin.

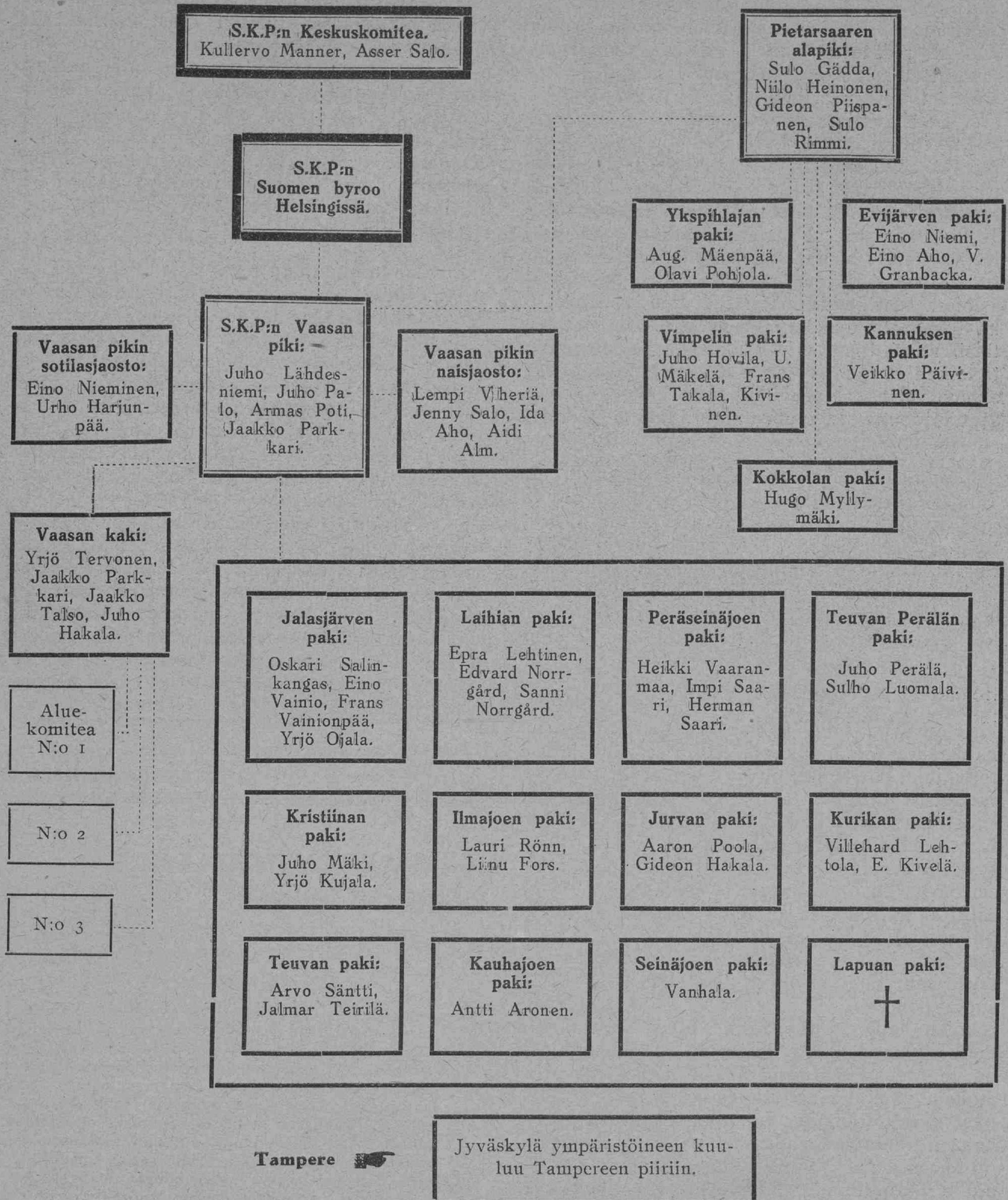
Edellämainittu tapaus (huvijahtilaivue) on vain pieni episoodi, mutta se ei suinkaan ole ainoa. Sitä ja muita samantapaisia vastaan katsottuna ei kenelläkään horjahtelijaporvarilla pitäisi olla mitään sanomista kansannousun aikana tapahtuneita "laitomuuksia" vastaan. Jo vuosia ennen "kyyditysten" päiväjärjestykseen tuloa olen kuullut vakavasti pohdittavan keinoja yltyvän rikollisuutemme vastustamiseksi niinikään laittomin keinoin. Olen kuullut monen iäkkään ja asioita vakavasti ajattelevan henkilön lausuvan julki valmiutensa antamaan siunauksensa roistojoukkoja terrorisoivalle järjestölle, joka lainsuojattomana toimien lujakätisesti rankaisisi törkeihin tekoihin syyllisiä, koska laki itsessään osoittautuu täysin voimattomaksi niitä estämään tai edes rajoittamaan niitten lisääntyvää lukumäärää. Luojan kiitos, olemme tällaisen järjestön olemassaololta säästyneet. Mutta, sallittakoon minulle anteeksi yksilöllinen mielipiteeni, joka tuntunee yltiöpäiseltä, saattaa koittaa aika, jolloin tuollaisen järjestön syntysanat lausutaan, ellei asioihin tule korjausta. Ja — suotakoon edelleen anteeksi — esimerkkejä sen tekojen hedelmällisyydestä alkaisi varmaankin melko pian esiintyä lukuisasti. Että rikollinen on luonteeltaan täysi raukka, jonka edesottamuksia vain omakohtaisten kärsimysten pelko pystyy rajoittamaan, ja joihin n.k. valistus tehoaa korkeintaan yhdessä tapauksessa sadasta, on tosiasia, mistä viime aikojen kriminalistiselle alalle antautuneet, tunnustetusti kyvykkäät psykoloogit vain yhtä poikkeusta lukuunottamatta ovat samaa mieltä.

Väärinkäsitysten välttämiseksi mainittakoon, ettei ylläolevaa ole suinkaan tarkoitettu millään tavoin suomalaisen "Ku-Klux-Klanin" syntysanoiksi. Hajanaisten mietteitteni puitteissa olen vain tahtonut omalta osaltani tehdä selväksi, että rikollisuuden ehkäiseminen tehostettujen lakien voimalla on päivän kysymys, joka viipymättä on otettava käsiteltäväksi ja jonka ratkaisemisessa eivät mitkään itsekkäät näkökohdat saa tulla kysymykseen. Työmaaterrori, joka on tähän saakka vapaasti rehoittanut suorastaan lain suojassa, on ollut meillä elävänä esimerkkinä siitä, millaisen terrorin, hulikaaniterrorin, alaisiksi me olemme joutumassa, jos asiat saavat mennä nykyistä menoansa. Kaupunkiemme kasvaessa tulevat ryöstömurhat varmaankin sangen jokapäiväisiksi ilmiöiksi. Söörnäisten kulmakunta jäljittelee jo tällä hetkellä sangen onnistuneesti Chikagoa pienessä mittakaavassa. Tulevaisuudessa, n. kymmenen vuoden kuluttua, lyö se sangen varmasti yleismaailmallisen ennätyksen, ja silloin lienee maamme kaikkien "humaanisesti" ajattelevien maailmanparantajien mielestä eurooppalainen sivistysvaltio.

Ei. Tähän suuntaan eivät asiat enää saa kehittyä. Muna, jota pari vuosikymmentä on lämpimässä pesässä haudottu, lienee ymmärrettävästikin mätä, koskapa sen kuoresta ei ole tullut ilmoille elinkykyistä poikasta. Ergo: se siirrettäköön varovaisin käsin tunkiolle, ennenkuin se ehtii löyhkällään saastuttaa paitsi itse pesää, myöskin ympäristöä. Lapuanliike, jonka suuren työn tällä hetkellä tunnustaa monen moni terveesti ja kansan parasta ajatteleva vasemmistolainenkin, on se liike, johon me yhä kiinnitämme huomiomme. Minä toivon, ettei se intomieli, joka sen keskuudessa tähän saakka on vallinnut, vielä sammuisi. Maamme kaipaa rautaista kättä. Lakimme kaipaavat suuria ja perusteellisia uudistuksia. Seisköön Lapuanliike yhtä vankkumattomana kuin tähänkin saakka niitten takana, jotka todella tervein keinoin yrittävät luoda maastamme todellista eurooppalaista sivistysvaltiota.

Ent. sosialisti.

Suomen Kommunistisen puolueen (S.K.P:n) Vaasan piirin organisatio pääpiirteissään.

Selitys:

S.K.P:n byroo = S.K.P:n pääelin Suomessa, jolla on kiinteä yhteys Neuvosto-Venäjään; piki = S.K.P:n piirikomitea; kaki = S.K.P:n kaupunkikomitea; paki = S.K.P:n paikalliskomitea.

S.K.P:n Vaasan piirin organisatiota kuvaava kaava käsittää ainoastaan n.s. puoluelinjan ja senkin tärkeimmistä salaisen puolueen tukikohdista Pohjanmaalla nimitettyinä myös tärkeimmät puolueen johtohenkilöt. Suomen Kommunistisen Puolueen toinen elin, nuorisoliitto (S.K.N.L.) on levittäytynyt paljon laajemmalle ja illegaalisena järjestönä toiminut ripeämmin kuin S.K.P. — S.K.N.L:n jäsenluku on noin neljä kertaa niin suuri kuin S.K.P:n. Lisäksi toimii Vaasan läänissä S.K.P:n sotilasjaosto, joka on osittain pikin alainen. Sen teh-

Ståhlbergin kunnia paikattu.

Arvo Lindh.

Syyttäjänä toiminut kaupunginviskaali Lindh oikeudessa:

"Jätän jutun päätettäväksi, mutta olen pakoitettu sanomaan, että syyte on rakennettu löysälle pohjalle."

T.k. 12 päivänä antoi Kokkolan raastuvanoikeus päätöksensä Aktivistia vastaan nostetussa painokannejutussa, jonka oikeusministeriö oli aikoinaan pannut vireille. Lehteämme syytettiin siitä, että sen numerossa 12. oli kirjoitettu vähemmän mairittelevia sanoja Ståhlbergista ja selvitelty niitä motiiveja, jotka hänen kyyditykseensä johtivat. Oikeus katsoi, että kirjoitukset olivat rikosta ylistäviä ja antoi tuomion. Kuitenkin päiväsakoksi Kosolalle määrättiin 20 markkaa, kun sensijaan n.s. Jalanderin jutussa päiväsakon suuruus oli 30 mk. Alennus johtunee vallitsevasta pulakaudesta.

Jokainen, joka on seurannut viimeistä "Totuuden Torven" takavarikkojuttua, yhtyy yleisen syyttäjän mielipiteeseen. Hentusen lehteähän ei Helsingin raastuvanoikeus katsonut olevan syytä panna takavarikkoon, vaikka siinä räikeästi solvataan nykyisen hallituksen jäseniä ja viranomaisa. Viimeaikaiset kokemukset osoittavat, että ne objektit, joita saa ilman rangaistusta häväistä, ovat nykyinen hallitus ja Lapuan liike.

Kysymme: Kuinka kauan?

VÄINÖ TANNER:

"Lapuan Liike on murskattava, hävitettävä maan tasalle."

AKTIVISTIT:

Lapuan Liike ei Tannerin sanoista kalpene. Me tunnemme vastustajamme ja olemme valmiina sen päivän varalta, jolloin Tanner & Ståhlberg aikovat toteuttaa uhkauksensa. Astukaa vain esiin joukkoinenne, mutta älkää menkö itse kellariin.

---

tävänä on valmentaa asevelvollisia ja hankkia heistä soluja armejaan sekä harjoittaa sotilasvakoilua ja taloudellista urkintaa. Tässä kuvattu kaava vastasi vielä viime vuoden alkupuolella osapuilleen todellisuutta, mutta voimakkaamman tekijän, Lapuan Liikkeen, vaikutuksesta, se pirstoutui. Osa salaisen puolueen jäseniä sai kyydin Neuvosto-Venäjälle, osa pakeni itse valtakunnasta ja etsivä keskuspoliisi uskaltautui lopultakin pidättämään rippeistä suuren osan. Tämä operatio tapahtui muutamassa kuukaudessa ja sen seurauksena oli, että valtiovalta katsoi välttämättömyydeksi lopettaa myöskin S.K.P:n legaaliset käsivarret, s.o. julkisten kommunistijärjestöjen ja sanomalehtien toiminnan. L.L:n uskottua tämän tehtävän **valtiovallan huostaan, herpaantui viranomais**ten ote ja kommunismin sekä salaisen että julkisen toiminnan lopettaminen jäi puolitiehen. Kun sitten virkakoneisto mobilisoitiin kommunismin hävittäjiä, lapualaisia vastaan, on S.K.P. entistään konspiratiivisemmin organisoinut uudelleen järjestönsä. Nyt sen toiminta jatkuu irrallisena ja osaksi sosialidemokraattien liepeiden suojissa. Tästä johtuukin, että pian joudutaan uudelleen ja paljon vaikeammissa olosuhteissa hävittämään kommunismia maastamme. Silloin saavat ehkä sosialidemokraatitkin heittää arpaa siitä, kuka kuuluu heille ja kuka Moskovalle, jolleivat suorastaan tunnusta moskovalaisia omikseen. Silloin langetetaan taas lapualaisille kalterituomioita "roistontöistä".

Kosti Eerolainen.

Painokanteet.

Viime aikoina on oikeusministeriön määräyksestä nostettu "Aktivistia" vastaan tukuttain painokanteita, ja on lehti ne ottanut ilolla vastaan. Ensimäinen painokannejuttu johtui siitä, että kenraali Jalanderista lausuttiin lehdessä vähemmän mairittelevia sanoja. Lehti tuomittiin Kokkolan raastuvanoikeudessa 900 mk. sakkoon. Tekisi mieli uskoa, että jos herra Jalander itse olisi nostanut tämän oikeusjutun, olisi lehti siitä suoriutunut voittajana, mutta kun syytteen nosti oikeusministeriö, niin jo etukäteen voi arvata, että sakkoihin tuomitaan. Jalanderin juttu kyllä selvensi jonkunverran tilannetta, ja myöhemmin sitten hallitus ja siis tavallaan oikeusministeriökin, sai Jalanderilta itseltään kuulla kunniansa. Luulisimme tämän kaiken jälkeen, että oikeusministeriökin olisi ollut halukas peruuttamaan koko painokannejutun, mutta se oli jo silloin liian myöhäistä. Jalanderin viimeaikaisten edesottamisten jälkeen uskomme, ettei nyt enää totuudenpuhuminen Jalanderista ole luvatonta ja lehteä syytteeseen saattavaa, mutta kun Kokkolan raastuvanoikeudessa lehdellä oli paras tilaisuus osoittaa, mikä mies Jalander on, ei meillä ole enää syytä sitä esittää lehden palstoilla — ja sitäpaitsi Jalanderhan on nyt aivan viimeaikaisillakin teoillaan tehnyt entistä selvemmin epäisänmaallisuutensa tunnetuksi ja itsensä sopimattomaksi vastuunalaiseen toimeensa, minkä vuoksi odotamme mielenkiinnolla, hallitusko vai kansako ennemmin ehtii vapauttamaan tämän sankarin toimestaan. Viimeksi käsitellyssä painokannejutussa lehteä taas syytettiin pahoista sanoista, mikäli ne koskivat nyk. kansanedustaja Ståhlbergia. Viime numerossa selostettiin tätä oikeusjuttua ja siinä ilmikäyneitä seikkoja. On sanottava, ettei tällä syytteellä tulla saavuttamaan, mitä eräällä taholla luultavasti on edellytetty ja toivottu. Jos sillä tahdottiin paikata Ståhlbergin kunniaa, niin se oli erehdys, sillä asiassa tapahtui aivan päinvastoin. Jos lehden lukija ei uskonut syytteenalaista kirjoitusta, niin nyt, kun lehdelle on annettu tilaisuus se oikeudessa todistaa, nyt muutkin kuin lehden lukijat ovat asiasta tietoisia ja sen uskovat. Oikeusministeriö on täten toimenpiteillään avustanut koko Suomen kansan tietoon, mikä mies todellisuudessa herra Ståhlberg isänmaallisesti arvosteltuna on. Lehden kirjoitusta ei moni liene lukenut tai edes kiinnittänyt siihen huomiota, mutta nyt ovat monet kyllä tietoisia sen sisällöstä — mikä juuri on ollutkin meidän aktivistien harras toivomus ja tarkoitus.

Lehdellä on vielä kolmaskin painokanne, joka myöskin käsittääksemme koskee Ståhlbergin kunnian paikkaamista. Ehkä tästä kirjoituksesta tulee neljäs painokanne, sillä me olemme pakoitetut sanomaan ,että todistettu asia on nyt Tarton rauhansopimuksen olleen Suomelle häpeä-rauhan — ja suurimman syyllisen siihen olevan silloisen presidentin Ståhlbergin. Ståhlbergin syytä on se ,että kommunismi Suomessa pääsi leviämään siihen määrään, mitä se vuosi sitten oli, — viime oikeudenkäsittelystä selviää myös, että Ståhlberg on moneen muuhun syyllinen ja itsenäisyytemme ankara vastustaja. Tästä syystä lehtemme numerossa 12 krjoitettiin, ettei ketään syytöntä ole kyyditetty. Tällä tarkoitettiin sitä, ettei ainakaan Ståhlberg ollut isänmaallisessa mielessä syytön, ja tätä me tahdomme nytkin erikoisesti painostaa. Se on sitten eri asia, onko syyllisen väkivaltaiseen kuljettamiseen yksityisillä isänmaallisilla kansalaisilla lupa. Siitä emme ole kirjoittaneet mitään, emmekä kirjoita nytkään.

Lopputulos näistä painokanteista on siis ollut se, että niitten kautta on meille annettu mahdollisuus ainoalla pätevällä tavalla tuoda päivän valoon joukko mahdottomilta tuntuvia epäisänmaallisia tekoja, joita emme voi pitää muina kuin rikoksina isänmaamme itsenäisyyttä ja kansaamme kohtaan, ja siten saattaa Suomen kansan tietoon se, mitä se mahdollisesti ei ole aikaisemmin tiennyt ja tulee edelleenkin saamaan tarkkoja tietoja siitä, millä tavalla isänmaallisia asioita on maassamme St:gin presidenttikaudella tosiaankin hoidettu.

Tästä syystä me emme ole nykyistä hallitusta tahtoneet mitenkään solvata tai moittia edes oikeusministeriötä näiden toimenpiteitten johdosta, vaan tyytyväisinä astuneet oikeuden eteen syytettäväksi. Mutta mitä ovat tehneet vasemmistosanomalehdet "Suomen Sosialidemokraatti", "Turun Sanomat" y.m.? Ne ovat jatkuvasti kirjoittaneet halventavia sanoja hallituksen jäsenistä, yksinpä pääministeristäkin ja Suomen Tasavallan presidentistä. Näissä kirjoituksissa ei yksin ole halvennettu hallitusta ja sen jäseniä, vaan niissä on levitetty niistä perättömiä tietoja. Tällaisia tietoja ei ole levitetty ainoastaan kotimaassa, vaan mikä pahinta, ulkomaillakin, minkävuoksi odotamme, että oikeusministeriö tässäkin tekee virkatehtävänsä. Onko se oikein, että nykyistä puolustusministeriä nimitetään käräjäkirjuriksi, joka on kykenemätön tehtäviinsä? Onko se oikein, että sisäministeriä kehoitetaan jättämään paikkansa kykenemättömänä ja matkustamaan Mikkeliin? Onko oikein arvostella kilhakunnanoikeuden jäseniä ja oikeuden päätöstä ja siten halventaa lainvoipaa tuomioistuinta, kuten vasemmistolehdet Helsinginpitäjän kihlakunnan oikeudesta ja lautamiehistä ovat kirjoitelleet? Isänmaallisen kansanliikkeen terveyttävää henkeä ei näytä vielä kyllin olevan oikeusministeriön herroissa. Toivomme kuitenkin siinä pikaista parannusta.

Herra oikeusministeri. Etsikääpä esiin kaikki vuoden 1930 vasemmistosanomalehdet ja ottakaapa esiin myöskin lakikirja. Jos käytte nämä kaikki sanomalehdet tarkasti lävitse, niin olen varma, että tilaa syytteiden nostamiseen on — ei vain kolmelle syytteelle, vaan useammalle kymmenelle, ehkäpä sadallekin. Emme kirjoita

Toimintamuotoja.

Lapuan liikkeen alkama isänmaallinen puhdistustyö on välttämätön Suomen kansalle. Jo tähän mennessä on Lapuan liikkeen toiminta johtanut suurenmoisiin saavutuksiin, ja vielä enemmän on saavutettavissa, jos kansanliikkeen toiminta jatkuu edelleen lujana ja yksimielisenä. Sentähden oli välttämätöntä, että Lapuan liike muodostettiin pysyväiseksi kansalaisjärjestöksi.

Mitä suuntaviivoja kansanliikkeelle pysyväisenä kansalaisjärjestönä määrätäänkin, niin on liikkeen ohjelmassa välttämätöntä edelleen säilyttää tärkeimpinä ydinkohtina ne suuret aatteet, joitten merkeissä liike tähän saakka on voitokkaan taistelunsa suorittanut, ja joista tässä yhteydessä erikoisesti tahtoisin alleviivata seuraavat:

1) Kommunismin perinpohjainen hävittäminen Suomesta.
2) Isänmaallisen työväen tukeminen.
3) Uskonnon kunnioituksen ja isänmaallisuuden kohottaminen kansan kaikissa kerroksissa.
4) Puoluejuonitteluista ja itsekkäistä tarkoitusperistä johtuvan epäisänmaallisen, kansan parasta estävän toiminnan vastustaminen ja kansamme eheyttäminen poistamalla isänmaallisia aineksia hajoittavat tekijät, jollainen m.m. on maassamme vallinnut kieliriita.

Kaikkia näitä aatteita on Lapuan liike menestyksellisesti toteuttanut ja tulee varmasti edelleenkin toteuttamaan, mutta on välttämätöntä, että näitä tarkoittavat toimintamuodot laajennetaan ja järjestetään mahdollisimman tehokkaiksi. — Kysymys toimintamuotojen valinnasta on erittäin tärkeä. Seuraavassa tahtoisin esittää muutamia asiaa koskevia ajatuksiani.

Kommunismin täydellinen tuhoaminen on mahdottomuus niinkauan kun kansainvälinen sosialidemokratia saa säilyttää sen valta-aseman, mikä sillä maassamme nykyisin on. Sitäpaitsi on Suomen sosialidemokraattinen puolue asettunut kommunismia suojelemaan ja aloittanut kiihkeän taistelun kansanliikettä vastaan. Kansanliikkeen on pakostakin vastaanotettava tämä taisteluhaaste. — Lyhyesti siis: k a n s a n l i i k k e e n t a i s t e l u k o m m u n i s m i a v a s t a a n o n l a a j e n n e t t a v a t a i s t e l u k s i m y ö s k i n s o s i a l i d e m o k r a t i a a v a s t a a n. Sosialidemokratia on kyllä verrattain voimakas vastustaja, mutta hyvin järjestetyn ja yksimielisen toiminnan kautta voidaan tässäkin taistelussa saavuttaa tuloksia.

Mielestäni välttämätön ase taistelussa sosialidemokratiaa ja sen varjossa kytevää kommunismia vastaan on j ä r j e s t e l m ä l l i n e n p a i n o s t u s. Painostusta varten olisi välttämätöntä isänmaallisen työväestön rekisteröinti. Kansalaisjärjestön toimesta julkaistaisiin vuosittain rekisteröimiskirja, johon merkittäväksi jokainen isänmaallinen sosialidemokratiaa vastustava työläinen saisi ilmoittautua ja jonka avulla kansalaisjärjestöön kuuluvat työnantajat voisivat antaa työtä ensi sijassa isänmaallisille työläisille, samalla tarkoin varoen mikäli mahdollista käyttämästä työssään punaista työväkeä. Kaikkien kansalaisjärjestön jäsenten olisi sitäpaitsi ehdottomasti noudatettava samaa periaatetta käyttämiinsä liikkeisiin, käsityöläisiin ynnä muihin ammatinharjoittajiin nähden. Voisi myöskin ajatella punaisten työläisten ja ammatinharjoittajien rekisteröintiä sen perusteella, tiedetäänkö heidän olevan sosialidemokraattisten järjestöjen jäseniä tai lehtien tilaajia. Tällaisen laajan julkaisun aikaansaaminen saattaisi kuitenkin kohdata käytännöllisiä vaikeuksia, sillä punaisen väestön lukumäärä maassamme on t o i s t a i s e k s i valitettavan suuri.

On todennäköistä, että tällainen painostus johtaisi ennen pitkää tarkoitettuun tulokseen. Sosialidemokraattisten järjestöjen jäsenluku ja lehtien tilaajamäärä vähenisi, ja "valkoiseen kirjaan" merkittyjen henkilöiden lukumäärä nousisi; sosialidemokraattisten lehtien julkaiseminen vaikeutuisi ja niiden turmiollinen vaikutus vähenisi. Tämän marxilaisen puolueen häikäilemättömään kiihoitukseen perustunut valta-asema alkaisi samalla heikentyä ja vähitellen siirtyä isänmaalliselle työväestölle. Painostustoiminnan ohella olisi jatkuvasti ylläpidettävä kaikkien kansankerrosten ja erikoisesti nousevan polven keskuudessa kokoavaa, isänmaallista ja uskonnollista valistusta lapualaislehtien ja -julkaisujen sekä isänmaallisten puhetilaisuuksien ja työläiskokouksien kautta. Edellämainittuja sanomalehtiä ja julkaisuja olisi koetettava myöskin maksuttomasti levittää. — Isänmaallinen valistustyö on erittäin tärkeä taistelumuoto, mutta tulokseton, ellei sitä rienaavaa sosialidemokraattista valistustyötä saada heikentymään.

Luotettavia henkilötietoja rekisteröimistä varten saataisiin kussakin pitäjässä olevalta kansalaisjärjestön pääedustajalta, jota avustaisivat kaikki pitäjässä asuvat kansalaisjärjestön jäsenet, toimien kukin lähimmässä ympäristössään. Ainakaan maaseudulla ei tällaisten tietojen hankkiminen tuottaisi vaikeutta, sillä kansalaisjärjestön jäsen tietäisi ilman muuta naapureistaan, mikä mielipide kullakin on, mitä sanoma-

---

tätä siksi, ettemme tahtoisi vastata siitä, mitä "Aktivistissa" kirjoitetaan, tai että syytteiden nostaminen vasemmistolehtiä vastaan vähentäisi meidän vastuutamme. Kirjoitamme tämän siksi, että yleiselle edulle olisi hyödyksi se, että rangaistaisiin niitäkin, jotka julkisen sanan avulla halventavat laillista yhteiskuntajärjestystä, eikä yksin niitä, jotka käyttävät julkista sanaa tekojensa apuna lyötäessä isänmaan pettureita ja niiden apureita, olkoonpa kuinka arvovaltaisia tahansa.

Aktivistinen aktivisti.

Nuortasavaltalaiset

Tänään saapui postissa toimitukseemme lehtinen "Nuortasavaltalainen", jonka julkaisijaksi mainitaan "Nuortasavaltalaiset yhdistyksen väliaikainen toimikunta, Helsinki." Lehti käsittää 31 pienikokoista sivua ja hintana on 10 mk. Painopaikka: Oy. Suomenmaan Kirjapaino.

Lehtisen mukana saapui lähetekirjelmä:

S. H. T.

Perusteella oleva yhdistys Nuortasavaltalaiset on pitänyt presidentti Ståhlbergin valtiollisesta toiminnasta esitettyjen perättömien väitteiden johdosta tarpeellisena toimittaa oheellinen kirjanen.

Siinä esitetään lyhyesti presidentti Ståhlbergin toimintaa Suomen itsenäisyyden hyväksi, jota varten olemme hankkineet itsenäisyytemme historiasta ennen julkaisematonta aineistoa. Edelleen torjutaan lehdissä olleitten oikaisujen perusteella Kannaksen luovuttamisesta esitetyt syytteet. Lopuksi olemme laatineet katsauksen presidentti Ståhlbergin toimintaan kansanvallan esitaistelijana ja johtajana sekä esittäneet näkökohtia isänmaallisten kansalaisten huomioonotettavaksi presidentinvaalissa.

Toivomme Teidän omistavan kirjasellemme huomiota ja tekevän sitä tunnetuksi.

Kunnioittavasti:
NUORTASAVALTALAISET.

Osoitukseksi siitä, että lehden toimittajat ovat etsittävissä Siltasaarelta päin, lainaan osan sen pääkirjoituksesta "Kansanvallan koetinhetkenä":

"Tähänasti nimitettyjen presidenttiehdokkaitten joukossa tunnemme kolme kansanvaltaista: presidentti K. J. Ståhlbergin, eduskunnan puhemies Kyösti Kallion ja tuomari Väinö Tannerin. Molemmilla jälkimäisillä on tahtoa ja rehellisyyttä, kokemusta ja ansiota, mutta vain ensiksimainittu on runsain määrin valtiollisessa työssään osoittanut ominaisuuksia, jotka kohottavat hänet yli hyvänkin keskitason politiikkojen".

Koko vihkonen on täynnä ylistyshymniä Ståhlbergille otsikkoina: Suuri valtiomies, kansan rauhoittaja j.n.e. Jokainen ymmärtää, että tässä on kysymyksessä hienosti maustettu vaalisyötti: Äänestä joko sosialidemokraatteja tai edistyspuoluetta; joka tapauksessa äänesi tulevat Ståhlbergille, — se on se, johon pyritään. Lehti väittää koko Suomen historiankin siltä osalta, joka koskee Ståhlbergia, vääräksi, puhumattakaan siitä, että se väittää Kokkolan raastuvanoikeudessa kuultujen todistajien valehdelleen — siis vääränvalan tekijöiksi. Ei ole epäilemistäkään siitä, eikö kirjoitusten isänä ole "se suuri valtiomies ja lakimies", jota vasemmisto nyt maasta taivaaseen kiittää. Siitä syystä täytyy ihmetellä, että hän julkisessa sanassa väittää kolmen tunnetun kansalaisen yhtäpitäviä, valallaan tuomioistuimen edessä kertomia asioita valeiksi. Ei sillä lailla uutta Suomen historiaa kirjoiteta, vaan vanha tulee pitämään paikkansa ja edelleen kouluissa luettavaksi.

Perustamattoman yhdistyksen kiitoshymni Ståhlbergille ja Tannerille.

Jos lehtinen olisi vaatimattomammin kirjoitettu, niin en kehoittaisi ketään sitä lukemaan, sillä jokuhan voisi sitä uskoa, kuten julkista sanaa tavallisesti uskotaan; kun se vain on vähänkin uskottavasti kirjoitettu. Mutta "Nuortasavaltalaisessa" veisataan niin heleä-äänistä ylistyslaulua, että jokainen kansalainen luettuaan sen, huomaa, että se on "Ståhlbergin joutsenlaulu" aivan kuten "Totuuden Torvi" Ernesti Hentusen. Viime lehdessäänhän Hentunenkin ylistettyään itseään tarpeeksi, pisti loppuun vaatimattomasti: Ståhlberg Suomen tasavallan presidentiksi.

Kyllä Suomen kansa käsittää, että nuortasavaltalaisten hämärä lehti on ståhlbergiläisten järjestämä vaalilehti, mutta sitä kansa ei ymmärrä, miksi lehteä painetaan "Suomenmaan" kirjapainossa Helsingissä. Kansa ymmärtää senkin, miksi lehteä julkaisee perustamaton yhdistys, joka ei mainitse kenenkään jäseniensä nimiä, ei edes lehden vastaavan toimittajan, Se on kyllä hyvä varokeino, sillä perustamatonta yhdistystä ei ainakaan voida muiluttaa. Kansanliikkeen vastaisella rintamalla tunnutaan pelkäävän julkisuutta. Lavonius lienee ainoa, joka on rehellisesti käyttänyt omia nimikirjaimiaan eikä ole paennut elättäjänsä Suomi-yhtiön varjelevien siipien suojaan. Ottakaa "nuortasavaltalaiset" hänestä esimerkkiä ja astukaa rohkeasti esiin, sillä kuljetustyöläiset ovat nyt lakossa.

K. E.

---

lehtiä kukin tilaa, missä kokouksissa liikkuu j.n.e.

Esitettyä painostustoimintaa kutsuttaisiin mahdollisesti eräillä porvarillisillakin tahoilla kansalaisvapauksien loukkaukseksi, mutta kansalaisjärjestö voi käyttää samaa puolustusta, jota sosialidemokraatitkin ovat käyttäneet, kun heitä on syytetty ammattijärjestön harjoittamasta työmaaterrorista. Hehän nimittäin ovat sanoneet olevansa oikeutettuja valitsemaan minkälaisten ihmisten kanssa haluavat olla tekemisissä. — Miksikäs ei kansalaisjärjestönkin jäsenillä olisi samaa oikeutta?

Kansanliikkeen suuri historiallinen velvollisuus on isänmaallisen työväestön tukeminen, Lapuan liikkeen suojeluksessa kasvavien ja sen kanssa samasta juuresta versoneitten isänmaallisten työväenjärjestöjen edistäminen. Lyhyesti: L a p u a n l i i k k e e n o n l u o t a v a S u o m e l l e i s ä n m a a l l i n e n t y ö v ä e s t ö.

Tätä pyrkimystä tarkoittavat toimintamuodot ansaitsevat erikoista huomiota. Paitsi jo mainittua taistelua sosialidemokratiaa vastaan, on isänmaallisen työväestön tukemisessa suuri merkitys työnvälitystoiminnalla ja puutteessa olevien avustamisella. Keskeinen työnvälitystoimisto voitaisiin perustaa esim. Lapualle ja useampia sivutoimistoja maan eri osiin. Avustusta voitaisiin jakaa esim. vaatteina, jolloin kansalaisjärjestön naisille kaikissa pitäjissä olisi tilaisuus "lapualaisompeluseuroja" pitämällä toimia tämän asian hyväksi.

Tässä yhteydessä en ryhdy yksityiskohtaisemmin käsittelemään esittämiäni asioita, sillä tarkoitukseni on ollut vain pääkohdittain viitata muutamiin toimintamuotoihin, joita mielestäni olisi käytettävä kansanliikkeen vastaisessa toiminnassa.

M ä n t s ä l ä s s ä marraskuun **20 pnä 1930.**

Henrik Herlevi.

Me olemme meiltä.

I.

Näinä tapausrikkaina kuukausina, jolloin vuoroin olemme eläneet korkeita ylennyksien aikoja ja raskaita murheitten päiviä, olemme kuitenkin joka hetki tunteneet elämän voimakasta nousua, vapautuksen tunnetta ja oman itsemme uudelleen löytämistä niinkuin vain harvoin on laita. Paljon on kaatunut ja kaatumassa, joka vielä vuosi sitten ahtaasti kahlehti meitä sekä isänmaallisella että valtiollisella alalla. Välttämättömäksi ja voittamattomaksi arvioitu paha, kommunismi on jo painunut pimentoon, sinne, jossa rikokset asuvat. Valtiollinen ajattelumme on vapautumassa siitä ahtaudesta ja teennäisyyksien pakkopaidasta, jossa ahnehtiva puolue-elämä mataloittaa ja orjuuttaa ihmistä näkemään vain joko itsensä tai määrätyt kansalaisryhmät vailla totista isänmaallista uhrivalmiutta ja kokonaisvastuuta, täynnä omaetuisia laskelmia, kiemurteluja — sielujen raaistumiseksi. Joukottain isänmaallisia kansalaisia, jotka vielä vuosi sitten seisoivat peloittavan kaukana toisistaan, ovat lähentyneet, sitten yhteenliittyneet ja voittamattomilta näyttävät heitä eroittaneet vaikeudet ovat kuin poispyyhityt kenenkään kuitenkaan jättämättä niitä erikoisharrastuksiaan ja tehtäviään, joita he katsovat itsellään olevan isänmaan heille antamina tehtävinä.

Se surullinen tosiasia, että valtiomme ja kansamme, joka on muodostunut puoluevaltioksi ja puoluekansaksi, on nyt saanut iskun, josta se ei hevin ole nouseva. Laajat kansalaispiirit ovat jo heränneet näkemään koko nykyisessä kansalaisryhmittymisissä, luvallisissakin sellaista, joka on koituva isänmaamme elämälle vaaralliseksi. Aatteitten joukossa on nyt marxilainen sosialismi ja kommunismi — nähty valaistuksessa, ettei se tule saamaan isänmaallisesti valveutuneelta kansanainekseltamme hyväksymistä esiintykööt ne minkä tunnuksen, kansalaisryhmän tai päämäärän nimessä.

Kun edellisen toteamme, toteamme samalla seisovamme uusien näkemyksien edessä, jotka suureen joukkoon vietyinä tietävät koko nykyisen valtiollisen ja isänmaallisen elämän uudelleen arvioimista ja joutuvamme tehtävien eteen, joitten ratkaisut tapahtuvat yksityiskohtaisesti ja kokonaisuudessaan osittain toiselta perusteelta kuin mitä niitä monasti viimeisen vuosikymmenen kuluessa on ratkaistu. Kansaamme on astunut väkevä henki, omaksi hengeksemme tuntemamme, niin väkevästi, ettei se ole meidän ohjattavissamme eikä määrättävissämme vaan se ohjaa ja määrää meitä. Sillä kuka olisi ryhtynyt tekoihin ja otteisiin, joita tämän vuoden aikana on tehty, ellei olisi oltu meitä väkevämmän määrättävissä ja kuljetettavissa. Se määrää kaikella sillä voimalla, joka elävällä ja vaikuttavalla hengellä on sulkematta oikeudettomasti pois ainoatakaan ja pyrkien näyttämään meille uusia teitä.

Tämä nykyään voimalla vaikuttava henki, jonka tunnemme ja tunnustamme omaksemme, sisältää kaiken mitä rajoihinsa suljettu isänmaamme sisältää niin aineelliseen kuin aatteelliseen sisällykseen perustuvana, mutta vapaana kaikesta siitä ahnehtivasta, itsekkäästä, vierasta kumartavasta tai ihannoivasta, joka kaikki on painanut meidät siihen syvyyteen, josta nyt noususa teemme.

Kuluneet kuukaudet ovat meitä vieneet lähemmäksi tätä maata, jota me olemme sekä opettaneet meitä syvemmin käsittämään, että tämä maakin on omalaatuisesti ollut muodostamassa meidät sellaisiksi, jollaisia me olemme. Se on painanut meihin oman leimansa. Olemme suomalaisia siksi, että juuri tämä isäimme maa on meitä sellaisiksi kasvattanut. Sielussamme on metsiemme peloittava voima, pakkasöittemme kylmyys, hallojemme kirpeys, kesäöittemme valo, soittemme usva, kovan luontomme uhma, järviemme rauha, tyrskykallioittemme järkkymättömyys. Tätä maata me olemme. Siksi vain tämä maa on meidän. Sille olemme velkaa. Tämä maa on vaikuttanut sieluumme, sitä muokannut, määrännyt tapaamme ajatella ja toimia, sekä määrännyt paljossa elämämme muotoutumisen.

Isäimme maa ei ole isänmaamme vain siksi, että tätä maata ovat isämme asuneet ja sitä veriin asti puolustaneet, vaan että me kukin kannamme sitä erikoislaatuista leimaa ruumiissamme ja hengessämme, jollainen voi syntyä ja muodostua vain niissä olosuhteissa, jotka tässä maassa ovat ominaiset. Kommunismi ja sen mukana vieraan ihannoiminen on joko tietoista tai tiedotonta väkivaltaista ja mieletöntä irtiriuhtaisua siitä, mitä vain me voimme olla. Se on oman omalaatuisen olentonsa kieltämistä.

Olemme joutuneet kuulemaan veremme ääntä, havaitsemaan, että me, jotka isänmaatamme asumme, olemme luuta samasta luusta ja lihaa samasta lihasta. Armolliset vuosisadat ovat meidät, mitä kieltä me puhummekin, veren siteillä yhdistäneet ja veremme sekoittaneet niin rauhan kuin taistelujen päivinä. Siksi tässä maassa asuu vain yksi kansa, ja se vain tämän maan tuntee ja tunnustaa isänmaaksensa sekä kaikkialla muualla kokee ja tuntee orpoutta ja muukalaisuutta. Vain tänne Pohjolan maahan veren siteet vetävät, vain täällä veren ääni saavuttaa vastakaikunsa.

Me käsitämme nyt, ehkä paremmin kuin muutamiin vuosiin, että tämä kahden suvun yhteenliittyminen yhdeksi kansaksi on Korkeimman kaitselmuksen lahja näitten molempien sukujen keskinäiseksi avuksi ja toistensa tukemiseksi. Me käsitämme ja myönnämme, ettemme olisi sitä, mitä me nyt olemme, ellei Kaitselmus olisi teitämme yhdistänyt ja sukuja keskenään toistensa lahjoilla rikastuttanut. Me käsitämme, että meillä on yhteinen tehtävä, yhteinen päämäärä, yhteinen voima — sama isänmaa, se, jo-

Jatkoa 14 sivulla.

INKERIN PUOLESTA.

Omistettu Heimopäivän 1930 johdosta Hyvinkään Karjala-kerhon inkeriläisille.

MEITÄ ON SORRETTU HENKEEN JA VEREEN,
MEIDÄT ON POLJETTU KYYNELTEN MEREEN,
SATAKERRAT ON RIEHUNUT TAISTELUN PAUHU,
YLI HEIMOMME KÄYNYT KUOLEMAN KAUHU.
MUTTA KERRAN ON HEIMOMME VAPAA JA SUURI,
ON SUOMEN LUKKO JA LÄNNENMUURI,
SILLÄ ME NOUSEMME SOIHTUJA KANTAIN,
ON VIESTI JO KÄYNYT KAUTTA INKERIN RANTAIN!

SIITÄHÄN UNTA JO NÄIMME ME LASSA,
VAPAUDEN MAA KUULSI PURPPURASSA,
ROHKEHIN KAIUIN, AH, KANTELE SOI,
— OOTIMME NOUSEVAN AAMUMME KOIN!
MUTTA — SE HUUHKATEN HURMEESEEN HUKKUI,
SANKARIKUMMUILLE UROHOT NUKKUI.
MUT' PIAN NOUSEMME KALPOJA KANTAIN,
ON VIESTI JO KÄYNYT KAUTTA INKERIN RANTAIN!

MEITÄ YÖHÖN EI SORRA AIN' SLAAVIEN MAHTI,
ME OOMME SUOMEN JA EUROOPAN VAHTI,
ON VOIMA MEILLÄ JA MEILLÄ ON RAUTA,
ON KALPAIMME KÄRJISSÄ PIETARIN HAUTA.
ME MURRAMME PIETARIN MEREEN JA VEREEN,
VAPAUTAMME MAAMME MERESTÄ MEREEN,
ME NOUSEMME KALPOJEN KALKATA ANTAIN,
ON VIESTI JO VIERRYT YLI INKERIN RANTAIN!

SUURI ON SUOMEN LEIJONAN SUKU,
EIKÄ SE ALATI ALOILLAAN NUKU,
SEN VERESSÄ SOUTAA JO SANKARIVAISTOT,
SE MUISTAA ISIEN VOITTOISAT TAISTOT,
SUOMEN ON LEIJONA, KARJALAN KONTIO SUURI,
INKERI AINA NIIDEN ON VAPAUDEN MUURI,
YLÖS, VELJET, KALPOJEN KALKATA ANTAIN,
ON VIESTI JO VIERRYT YLI INKERIN RANTAIN!

T. W. P.

Muiluttajien kesäloma.

Viime kesänä ei muiluttajilla kesälomaa ollut. Työtä riitti ylenmäärin. Ensi kesää varten on ponteva ystävämme Lapuan Köpi suunnitellut sellaisen. Se ratkaisisi samalla iskulla erään toisen ja hyvin suuren kärpäsen, nim. kysymyksen, millaiseen rangaistukseen tuhannet muiluttajat yleensä on langetettava.

Köpiltä lupaa kysymättä otamme näet vapauden kertoa, että hän tästä, varsinkin punanahkoja syvästi huolestuttavasta kysymyksestä on "ulkopuolella pöytäkirjan" tehnyt sisäministerille seuraavan nasevan ehdotuksen:

Tuomittakoon kaikki pääsyylliset muiluttajat, joita lienee noin 5,000 pääkappaletta, 3 kuukauden pakkotyöhön. Mutta kun työlaitokset jo lienevät ylikuormitetut, antakoon valtioneuvosto asetuksen Limingan v.t. varavankilan perustamisesta. Nämä 5,000 muiluttajaa pantakoon ensi kesänä sinne suureen perkaustyöhön. On varmaa, että uutta viljelysalaa tulee raivatuksi niin paljon, että ryssien ei kannata enää dumpata maahamme mustanmullan viljaansa kiloakaan. Muiluttajat lupaavat vielä itse pitää huolta sapuskastaan, ja karkaamisyritysten varalta, joita tietysti ei tule, palkattakoon kuitenkin, jotta lainkirjain täyttyisi, vartijoiksi muutamia rötköjä y.m. pääkommunisteja, ettei valtion tarvitse heitäkään turhan tautta istuttaa — ja silloinhan ainakin sasupunaset olisivat tyytyväisiä.

Pyydämme kunnioittavasti yhtyä tähän nerokkaaseen ehdotukseen! Menestys taattu.

Ensinnäkin muiluttajain ammattikunta edustaa parasta ammattitaitoista väkeä tällaiseen työhön, nim. maanviljelijöitä. Lisäksi tarvitaan tietysti maanviljelys-, tie-, sillanrakennus-, maanmittaus- y.m. insinöörejä, kemistejä, maatalousneuvojia, karjankasvattajia j.n.e., mutta niitä ei muiluttajain riveistä puutu. Vankien sielunhoidosta tulevat huolta pitämään useat "rikolliset" papit, lukkarit, opettajat y.m. hengenmiehet. Voidaanpa vangeille perustaa oma viikkolehtikin, jonka päätoimittajaksi me pyydämme jo näin etukäteen tarjoutua. Kykenevät sk.-upseerit, joita myös kuuluu joukkoomme, voivat huolehtia vankien marssittamisesta, eikä marssimisen suhteen muiluttajien joukko liene lainkaan harjaantumaton. Naispuoliset "rikolliset" saavat tietysti kunnian toimia lottinamme, kahvinkeittäjinämme. j.n.e. Katsoessamme yli maan ilmoittautuneitten muiluttajien ammatteja, voimme todellakin huudahtaa kuin muinaiset roomalaiset, että: mikään inhimillinen ei ole meille vierasta!

Toimeen siis! Annettakoon tuomioitten heti pudota! Asetus valmistunee myös nopeasti, joten kesäkuussa voidaan aloittaa työt. Minkä suurhyödyn valtio tulee tästä saamaan, sitä on vaikea tarkalleen etukäteen laskea, mutta useissa miljaardeissa se kuitenkin tulee olemaan. Sitä paitsi palaa siten rauha ainakin ensi kesän ajaksi maahan, kun kaikki rauhattomat ainekset työnnetään Liminkaan, jossa muuten, näin sivumennen sanoen, ensimäinen muilutuskin tapahtui — ikäänkuin kohtalon sormen viittaamana juuri siellä. Kolmen kuukauden raskas työ raittiissa ilmassa ja maanhengessä olisi meille muiluttajille muuten varsin terveellinen, niin että entistä reippaampina voisimme sitten syksyllä astua autonohjauspyörään, jos niinkuin jotakin tekemistä silloin vielä sattuisi olemaan. Jos taas punanahat sillä aikaa saisivat tämän maan vallatuksi niitten reseptien mukaan, joita sasupunasten lehdet parhaillaankin, ilman painokannetta, suosittelevat, niin mitäs siinä, karkoitettakoon muiluttajien joukko maasta pois, esim. Ruotsiin. Ehkäpä me siellä saisimme uuden ja sangen tarpeellisen työmaan.

Katsoopa ehdotusta miltä kantilta tahansa, se on kannatettava. Ei muuta kuin töpinöiksi vaan! Yhtenä monien joukosta: **Activus.**

Punainen Kuolajärvi

alkaa oivaltaa, mistä on kysymys. Henki pitäjässä vähitellen lapualaistuu, vaikkakin sitkeästi. Julkisia kommunisteja ei enää ole. Heistä pahimmatkin ovat kadottaneet tunnustusrohkeutensa, sen leniniläishengen röyhkeyden, joka vielä v. 1929 oli mitä häikäilemättömintä.

Kuolajärveläinen, joka suurimmalta osaltaan on vielä luonnonlapsi, on oveluutta viisautena ihannoiva ja sellaisena epäluotettava, osaten tarpeen vaatiessa vaieta ja odottaa, jopa näytellä itsestänsä toista kuin mitä todellisuudessa on.

Ilolla on kaikesta huolimatta todettava, ainakin täkäläisissä porvarillisissa piireissä, jonkinlaista isänmaallisen hengen tervettä yhteyttä. Tästä tavallaan on todisteena viime itsenäisyysjuhla, joka vanhan tavan mukaan pidettiin täällä Kuolajärven suojeluskuntatalossa.

Tämä juhla kävi lapualaisuuden merkeissä ja oli arvokkaimpia juhlia ainakin parina viime vuonna pidetyistä.

Olipa m.m. Kuolajärven kirkonkylän kansakoulunopettajakin vihdoin uskaltautunut astumaan esille isänmaallisena miehenä, jopa lukemastansa lapualaishistoriikista päättäen suorastaan Lapuan miehenä. Gratulor!

Ihme vain, ettei paikkakunnan kirkkoherran puheessaan lausumat sanat — saaneet sittenkään osaksensa ymmärtämystä, vaikka hän perusteli yhteisöhenkistä suomalaiskansallista toimintaa tosiasiana, jolla ei ole ainoastaan kunniakasta nykyisyyttä, vaan vieläpä lupaava tulevaisuus edessään, huomauttaen siitä, että tämä toiminta on jo sinänsä suuri saavutus itsenäisyydellemme, ja sen pysyväisyydelle.

Totuus tosin ei kaikille ole mieluisinta, mutta mieluisaksi on totuuden kaikille tultava, jos kerran yhteishengessä totista tekojen tietä aiotaan toimia suuren päämäärän hyväksi.

Kuolajärveläisten on syytä tämäkin asia visusti varteen ottaa, kun paikallista Lapuan liikkeen osastoa käydään perustamaan.

Puoli-punaiset on silloin empimättä yhteistyöstä eliminoitava!

L a p u l a i s t e r v e i s i n **Kanta-aktivisti.**

Seuratkaa!

Pohjois-pohjalaisten ylioppilasosakunta on rangaissut kahta jäsentään eroittamalla heidät osakunnan yhteydestä tämän ja seuraavan lukukauden ajaksi. Osakunnan inspehtori on antanut samalla molemmille eroitetuille suullisen varoituksen. Koska osakunta ei voi ankarampiin rangaistustoimenpiteisiin ryhtyä, on se kääntynyt Helsingin yliopiston rehtorin puoleen pyynnöllä, että molemmat k.o. ylioppilaat karkoitettaisiin kokonaan yliopistosta. Syynä näihin toimenpiteisiin on se, että toinen näistä ylioppilaista on toiminut Rovaniemen murhapolttajien avustajana oikeudessa ja että molemmatkin ovat kotipaikkakunnillaan ottaneet osaa kommunistiseen järjestötyöhön.

Pohjois-pohjalaiset ylioppilaat ovat teollaan näyttäneet seuraamisen arvoista esimerkkiä. He tahtovat ainakin omasta piiristään lopettaa sen nurinkurisen menettelyn, että valtion on kalleilla kustannuksilla kasvatettava itselleen kommunistisia virkamiehiä. Tämä pohjois-pohjalaisten ylioppilaiden teko ei saa jäädä yksinäiseksi. Sama puhdistus on uloitettava käsittämään kaikki osakunnat ja korkeakoulut, mikäli niissä on kommunisteihin lukeutuvia ylioppilaita. Samaten on teollisuuskoulujen ja -opistojen, kauppakoulujen- ja opistojen, erinimisten maanviljelyskoulujen ja kansakoulunopettajaseminaarien oppilaskuntien tätä samaa esimerkkiä seurattava ja puhdistettava itsensä kommunistisesta saastasta. S u o m i e i t a r v i t s e m i l l ä ä n a l a l l a a m m a t i l l i s e s t i k o u l u u t e t t u j a k o m m u n i s t e j a.

Uskomme, ettei missään oppilaitoksessa opettajakunnan taholta aseteta esteitä, kun toverikunnat ryhtyvät siveellisellä painostuksella ja päätöksilläkin poistaman keskuudestaan epäisänmaallista ainesta. Luulisimme päinvastoin tämän suuntaisen menettelyn saavan vastakaikua opettajiston puolelta ja tuonnempana johtavan siihen, etteivät oppilaitoksemme ota vastaan sellaisia oppilaita, joiden mielipiteet tiedetään olevan valtakuntaa ja sen suurta tulevaisuutta uhmaavia.

Pois kommunistit oppilaitoksista! Kiinni koulujen ovet kommunisteilta!

L. L—NEN.

Jatk. sivulta 11.

hon veren siteillä olemme yhdistetyt ja jonka siteitä me emme uskalla katkaista.

Olemme joutuneet syventymään kieliemme rikkauteen, joissa ovat säilytettyinä sielumme aarteet ja kaikkien lahjojemme moninaisuus sekä henkemme puutteet ja alhaisuus. Niin erillainen kuin kielemme onkin, me siitä huolimatta tunnemme kuuluvamme tähän Suomen kansaan, kukin sen äidinkielemme kautta, jonka lapsena olemme oppineet. Me käsitämme kielemme moninaisuuden elämämme rikkaudeksi. Kaikkivaltiaan erikoisesti kansamme varalle säätämäksi tarkoitukseksi, jota vastaan väkivallan harjoitus ei voi olla tuottamatta vahinkoa itse elämän rikkaudelle, sen moninaisuudelle ja arvolle eikä vaarantamatta kummankin suvun erikoista ja yhteistä tarkoitusta, elämää ja päämäärää. Me olemme taas oppineet ja velvoittuneet työskentelemään niissä rajoissa kuin vain kansallisvaltioissa eri äidinkieltä puhuvilla on mahdollista niinkauan kuin kummatkin rakastavat tätä samaa maata isänmaanansa, antaen arvon toiselle oman arvonsa tuntien, samalla löytäen kukin oman paikkansa ja tehtävänsä yhteisen isänmaan palveluksessa. Vain tätä tietä on mahdollista suorittaa omalaatuinen tehtävä sekä saavuttaa tälle kansalle asetettu päämäärä.

Kuluneet kuukaudet osoittavat, että isänmaallinen, valveutunut kansa käsittää ylläsanotun sekä että isämme maa tarvitsee annettujen tehtävien onnelliselle täyttämiselle molempien kieliryhmien mukana olemista. Silloin kuin näin on, silloin vasta isänmaallisuudella on täysi suuruus ja voima. Suomen suomalainen kansa heräsi ensin Lapuan liikkeen vaikutuksesta. Herätystä seurasi odotus, ruotsinkieltä puhuvien heräämiseksi. Ja kun se alkoi tapahtua, sitä tervehdittiin ilolla. Se kumoamattomasti todisti: Sama meil' on usko ja henki.

V. V—o.

— **Jokaisen** isänmaansa asioista huolehtivan kansalaisen on itselleen hankittava äskettäin ilmestynyt tohtori V. F. Johanssonin valaiseva ja arvokas teos: "MITEN SUOMEA HALLITAAN".

Teoksen hinta on 25 mk. ja saatavissa toistaiseksi Aktivistin ja Ajan Sanan toimituksista. Suosittelemme teosta.

Etelä-Pohjanmaan Pankki O.Y.

Pääkonttori LAPUALLA

SIVUKONTTORIT:

Helsin[illegible] Kauhavalla, Seinäjoella,
Turu[illegible] [illegible]oltissa ja Ylihärmässä.

Talletuskorko 6 kuukauden irtisanonta **8 %**

Juoksevantilin korko **6 %**

Taitoa, tarkkuutta ja hyvän aseen

tarvitsette kaataaksenne täydessä vauhdissa olevan metsänasukkaan. Valitkaa metsästystoveriksenne joku allaluetelluista haulikoista ja panoksista, niin tulette olemaan tyytyväinen.

HAULIKOT:

Geco m/27 — Sauer Sohn m/VIII — Jansen Fils — Geco m/28 — Ideal — FN Browning Automaatti — Belgialainen Iver Johnson — Amerikalainen Stevens.

PANOKSIA:

Savuttomalle ruudille Express ja Geco Mustalle ruudille Tell.

SKOHA
SUOJELUSKUNTAIN KAUPPA OSAKEYHTIÖ.
HELSINKI - Kaivokatu 6
Puhelimet: Myymälä 29064, konttori ja tukkumyynti 28089 ja 38264.

Lapuan liikkeen merkkiä

saa tilata Lapuan liikkeen kansliasta Lapualla. Merkki maksaa 25 mk., josta Lapuan liikkeelle lankeaa osa. Kehoitamme kaikkia liikkeeseen lukeutuvia tekemään tilauksensa ensi tilassa.

LAPUAN LIIKKEEN JOHTO.

AKTIVISTI

TOIMITUS:

Vihtori Kosola (päätoimittaja). Yrjö Nikula (vastaava ja taloudenhoitaja). Vilho Viita (toimitussihteeri). Kosti Eerolainen (toimittaja).

TOIMITUSKUNTA:

K. R. Kares. Iivari Koivisto. Vihtori Herttua. Kustaa Lahdensuo. Antti Isotalo. Paavo Osola. Heikki Jokilahti. Juho Ekola. O. A. Hokkanen. Juho Tala. R. von Essen. Hille Sipilä. Arvo Sihto. Martti Rantanen. K. Varpula. V. Särkijärvi. Viljo Knaapi. Arvo Lindh. Onni Porkka. Matti Similä. Heikki Alamäyry. Lauri Haikola.

Kokkola 1931. Sanomalehti Oy. Kokkolan kirjapaino.